

370

ZARZĄDZENIE Nr 59 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 marca 1952 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych.

Na podstawie § 4 uchwały Nr 709 Prezydium Rządu z dnia 13 października 1951 r. w sprawie odbywania i finansowania praktyk zawodowych uczniów szkół zawodowych oraz praktyk wakacyjnych i dyplomowych studentów wyższych uczelni w 1952 roku (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1254) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1952 r. w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 88 i Nr A-27, poz. 369) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 1,
- 2) w § 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zawarte w niniejszym zarządzeniu przepisy o trybie zawierania umów o praktykę nie dotyczą praktyk studentów szkół podległych Ministrowi Zdrowia, gdy praktyki te odbywane będą w społecznych zakładach służby zdrowia, podległych temu Ministrowi.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 28 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

371

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 marca 1952 r.

w sprawie udzielania i umarzania zaliczek na materiały udzielanych przez zleceniodawców przedsiębiorstwom budowlano-montażowym.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) i § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla zabezpieczenia utrzymania na budowach objętych umową jednoroczną zapasu materiałów podstawowych w wysokości odpowiadającej normatywowi inwestor udzieli przedsiębiorstwu budowlano-montażowemu należącemu do kategorii osób wymienionych w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) — zaliczki na materiały podstawowe w stosunku procentowym do wartości umowy, w wysokości określonej dla poszczególnych grup przedsiębiorstw w załączniku Nr 1.

§ 2. Zapasy ponadnormatywne materiałów podstawowych finansują przedsiębiorstwa budowlano-montażowe z kredytów bankowych.

§ 3. 1. W przypadku udzielenia przedsiębiorstwu w ciągu roku zleceń dodatkowych przekraczających 5% ogólnej wartości rocznej umowy, inwestor w oparciu o dodatkowe porozumienie umowne powinien udzielić uzupełniającej zaliczki w wysokości odpowiadającej zwiększeniu zadań przedsiębiorstwa w trybie określonym w § 5.

2. W przypadku zmniejszenia w ciągu roku wartości rocznej umowy o więcej niż 5% przedsiębiorstwo powinno dokonać obliczenia nowej wysokości zaliczki przypadającej w stosunku do nowej kwoty określonej w umowie i zwrócić inwestorowi różnicę pomiędzy dotychczasową i nową wysokością zaliczki.

3. W przypadku gdy roboty, na które zaliczka została udzielona w trakcie ich wykonywania, przekaza-

ne zostają w celu kontynuowania ich wykonywania innemu przedsiębiorstwu, przedsiębiorstwo dotychczas je wykonujące obowiązane jest w ciągu 14 dni po przekazaniu wykonywanych robót zwrócić inwestorowi pozostałą zaliczkę.

§ 4. Dla wpłat zaliczek na materiały podstawowe i rozliczeń z tychże zaliczek materiałowych przedsiębiorstwo otwiera we właściwym oddziale banku finansującego jego działalność operacyjną odrębny rachunek zaliczek materiałowych.

§ 5. Przelanie kwoty zaliczki na rachunek zaliczek materiałowych powinno być dokonane bezpośrednio po przyjęciu umowy do finansowania przez bank finansujący inwestycje. Inwestor przy przedłożeniu w banku umowy jest obowiązany złożyć równocześnie odpowiednie zlecenie przelewu. Jeżeli inwestor nie złoży zlecenia, bank nie finansuje inwestycji zawiadamiając o tym inwestora i przedsiębiorstwo.

§ 6. 1. Z rachunku zaliczek materiałowych są pokrywane:

- 1) faktury za dostawy materiałów podstawowych;
- 2) akredytywy na dostawy materiałów podstawowych;
- 3) zaliczki materiałowe dla podwykonawców (§ 9);
- 4) zwroty zaliczek na rzecz inwestorów (generalnych wykonawców, gdy zwracającym zaliczkę jest podwykonawca);
- 5) przelewy na rachunek rozliczeniowy (§ 8 ust. 3).

2. W przypadku, gdy faktura obejmuje obok materiałów podstawowych również materiały pomocnicze lub koszty uboczne związane z zaopatrzeniem materiałowym, bank pokrywa sumę faktury z rachunku zaliczek.

3. Koszty uboczne związane z zaopatrzeniem materiałowym (w tym również w zakresie materiałów podstawowych), należności za zakupione materiały pomocnicze, na które zostały wystawione odrębne faktury, powinny być pokrywane z rachunku rozliczeniowego.

4. W przypadku braku środków na rachunku zaliczek materiałowych pokrycie faktur za dostawy mate-